



Պարույր Սևակ

Ու եթե հայր եմ . . .

Ու եթե հայր եմ ամենից առաջ,
Ինչպե՞ս չխոսեմ զավակներիս հետ,
Նրա՛նց հետ,
Ովքեր եկել են արդեն,
Առավել՝ նրա՛նց,
Ովքեր պիտի գան:
Հոգնած խրատից,
Քարոզից զգված՝
Ես հարգալից եմ նայում կտակին,
Թերևս - ո՛վ գիտի - լոկ այն պատճառով,
Որ դա արվում է կյանքում մե՛կ անգամ,
Ինչպես ես՝ հիմա:
Եվ այն, ինչ որ ես ուզում եմ ասել,
Գիտեմ շա՛տ վաղուց,
Եվ այնքա՛ն վաղուց,
Ինչքան շաբաթվա օրերը գիտեմ
Կամ ամիսների անունը:
Սակայն
Այսօր եմ ուզում և պիտի ասեմ,
Քանզի հույս ունեմ, թե այսօր դուք ինձ
Կարող եք լսել թեկուզ և այնպես,

Ինչպես լսում են անձրևի ձայնը,
Քամու հռինդը,
Աղմուկն անտառի -
Ուզած թե՛ չուզած,
Կամա-ակամա...

19.XII.1959թ.

Թիֆլիս